

עת"א (נצרת) 20300-12-25 - ראג'ב סלמאן (אסיר) נ' שב"ס - שרות בתי הסוהר

עת"א (נצרת) 20300-12-25 - ראג'ב סלמאן נ' שב"ס - שרות בתי הסוהרמחוזי נצרת
עת"א (נצרת) 20300-12-25
ראג'ב סלמאן (אסיר)

נגד

שב"ס - שרות בתי הסוהר
בית המשפט המחוזי בנצרת
[01.02.2026]

כב' השופט סאמר ח'טיב

פסק דין

לפני עתירת אסיר להקלה בתנאי חופשותיו, כך שהתנאי של ערב צמוד יומר לערב חותם. יוער, כי ביום 04.11.25 דנה "ועדת קטגוריות" בבקשתו המנהלית של העותר והחליטה שלא להסיר את תנאי הערב הצמוד (להלן: ההחלטה המנהלית) ומכאן העתירה דן.

רקע

1. העותר הינו אסיר פלילי המרצה מאסר של 24 שנים בגין עבירת הריגה, חבלה מחמירה ועבירת נשק. יתרת מאסרו הינה 12 שנים.
2. העותר שהה באגף אסירי עבודה בכלא גבעון והועבר לכלא חרמון, בו הוא שוהה כיום באגף השיקום הקבוצתי. העותר מצוי בסבב חופשות זה שש שנים.
3. הערבה הצמודה לעותר הינה אחותו, סטודנטית במרכז הארץ המטפלת בסבתה הסיעודית. בעת חופשה ובשל התנאי של ערב צמוד נאלץ העותר להזמין שני חדרים במלון, דבר המקשה עליו כלכלית עד כדי ויתור על יציאה לחופשה.
4. העותר הגיש בעבר עתירה באותו נושא עת"א 65024-01-25, (להלן: העתירה הראשונה), אשר נדונה לפניי ביום 18.3.2025 (להלן: הדיון). בדיון הסכים המשיב לבחון בשנית את השינוי המבוקש, היינו, ערב חותם חלף ערב צמוד וזאת לאחר שהעותר ישתתף בטיפול קבוצתי. לאור זאת, הסכים העותר למחוק את העתירה הראשונה (להלן: הסכמת הצדדים).
5. העותר שולב באגף השיקום הקבוצתי לפני למעלה מחצי שנה. לפני כחודש, פנה העותר בבקשה לשינוי מערב צמוד לערב חותם והמשיב הודיע, כי הוא עדיין מתנגד לשינוי. בהודעתו ציין המשיב, שעל העותר לעבור שיקום פרטני ושנוכח יתרת מאסרו, הוועדה אינה ממליצה על שינוי התנאי המבוקש. טענות העותר

6. לטענת העותר, המצב הנוכחי, בו הוא נדרש לערב צמוד, מכביד עליו מאד עד כדי ויתור על יציאותיו לחופשה.
7. העותר ציין, כי יצא לסבב חופשות ללא הפרות וכי הינו אסיר חיובי ללא בעיות משמעת.
8. העותר טוען, כי עמד בדרישת המשיב להשתלב באגף השיקום הקבוצתי וכי יש הצדקה להתיר את שינוי התנאים מערב צמוד לערב חותם.
טענות המשיב
9. המשיב טוען שמבדיקה שנערכה מול משטרת ישראל ומול גורמי הטיפול והשיקום בכלא חרמון, אין כיום אסירי שיקום קבוצתי שיוצאים לחופשות עם ערב חותם. יתרה מכך, עלה בבדיקה, כי לא נמצא אלו מקרה אחד שבו אושר יציאת אסיר מהשיקום הקבוצתי לחופשות עם ערב חותם בלבד, שכן מדובר בהסרה מוחלטת של המחסומים והפיקוח המוטלים על אסיר בחופשה.
10. לטענת המשיב, האפשרות של ערב חותם נבחנת בשלב מאוחר יותר עת האסיר משולב בטיפול פרטני על מנת שניתן יהיה לבחון את התנהלותו במסגרת תנאים מקלים יותר. המשיב ציין, כי השיקום הפרטני מאפשר לאסיר לצאת לעבודה מחוץ לכתלי בית הכלא דבר המאפשר "ניסוי כלים" להקלה בתנאי החופשה.
11. בשים לב לאמור, ליתרת המאסר הארוכה של העותר ולעובדה שטרם שולב בשיקום פרטני, אפשרות ערב חותם אינה אפשרית בעניינו של העותר והיא תיבחן בבוא העת לאחר שילובו בשיקום פרטני.
דיון והכרעה
12. העותר מסווג בקטגוריה ב/1 ויציאתו לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל ובתנאים המגבילים שהיא קבעה. המשיב מבסס התנגדותו לשינוי תנאי ערב צמוד בחומרת מעשיו של העותר וביתרת מאסרו.
13. למרות חומרת העבירות בהן הורשע העותר ועל אף שנותרה לו יתרת מאסר ארוכה, סבורני, כי על תנאי הערבות שהוטלו על יציאתו של העותר לחופשה, להשתנות מערב צמוד לערב חותם וזאת מהטעמים וכפי שיפורט להלן.
פסיקה רלוונטית
14. בעת"א 5050-03-17 אבי שלום נגד שב"ס, שעניינו יציאת האסיר לחופשה בתנאי ערב חותם, נקבע:
"קיים קושי לקבל את הפניית המשיב למדרג המתבקש תוך שקיימת הפניה לצורך לשלב את העותר בהליך טיפולי קבוצתי טרם שילובו בהליך טיפולי פרטני. נוכח שכבר שולב העותר בהליך קבוצתי וקיים הצורך המוגדר כ"חשיבות גבוהה" על ידי גורמי הטיפול לשלבו בהליך טיפול פרטני, סבורני כי אותו מדרג לא חל ככזה "ראה וקדש" בעניינו של העותר האינדיבידואלי בפני".
15. בעת"א (מרכז) 7429-10-15 צבי גור נגד מדינת ישראל, גם שם נסוב הדיון סביב הסרת התנאי של ערב מלווה בחופשה, נקבע:

" סבורני כי גם בכל הנוגע ליציאתו של העותר לשיקום פרטני, באה העת לשינוי. העותר נמצא בשיקום קבוצתי מזה זמן רב, הוא מקיים את תנאי חופשותיו, אין בעניינו מידע מודיעיני כלשהו, התנהגותו בכלא חיובית ולא נטען אחרת. בניגוד להצהרת המשיבה כי אי שילובו בשיקום פרטני לא תעמוד לו לרועץ בפני ועדת השחרורים, הרי המציאות טופחת על פניו ומלמדת אחרת, שכן רש"א אינה מכינה תכנית שיקום לאסירים שאינם משולבים בשיקום פרטני".
16. לא נעלמה מעיניי, העובדה כי ישנם פסקי דין של בתי משפט מחוזיים שונים שלא נעטרו לבקשה דומה, הרי שכל עניין נבחן על פי נסיבותיו הספציפיים.

מן הכלל אל הפרט

17. עיון בפרוטוקול הדין בעתירה הראשונה, מעלה, כי לאחר השמעת כל טענות העותר כפי שבאו לידי ביטוי גם בעתירה דנן, הסכים המשיב, לבחון מחדש את בקשתו של העותר לאחר שישהה זמן מה באגף השיקום הקבוצתי בכלא.

מצאתי, כי קביעת המשיב, מושא ההחלטה המנהלית, לא נתנה משקל מספק לשילובו של העותר מזה שבעה חודשים בשיקום הקבוצתי, לקיום תנאי החופשות שהוטלו עליו ללא כל הפרות ולטענותיו, שלא נסתרו, להתנהלות חיובית בכלא. (לעניין זה ראו: עת"א (מרכז) 47715-01-25 מהדי דויק נ' שרות בתי הסוהר).

הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח הקושי הפרטני שעולה מטענות העותר בדבר היות אחותו המטפלת העיקרית בסבתה הסיעודית והצורך הנובע מכך, בזימון שני חדרים במלון כל אימת שהעותר יוצא לחופשה.

יוער, כי דרישת המשיב, בדמות שילוב העותר בטיפול פרטני, אינה מידתית ואינה סבירה בנסיבות העניין ועל כן אינה יכולה לעמוד. דרישה חדשה זו לא עלתה בדיון בעתירה הראשונה ועל כן תמוהה עמדת המשיב כעת שלפיה השתתפות העותר בטיפול פרטני הינה תנאי הכרחי לשינוי תנאי יציאתו לחופשה.

הדברים נאמרים ביתר שאת, נוכח העובדה בדבר המשך התנהלותו החיובית של העותר בכלא מאז הדין בעתירה הראשונה.

לא נעלמה מעיניי התנגדות משטרת ישראל והצורך בפיקוח על האסיר בחופשתו. אולם אין להתעלם בהקשר זה מהתקופה הארוכה בהקפדת העותר על תנאי החופשה, דבר שיש לו השפעה ישירה על מתן אמון בו.

סוף דבר, העתירה מתקבלת.

אני מורה על הסרת הערב הצמוד והמרתו בערב חתום. להבטחת תנאי החופשה יתווספו הפקדת סכום של ₪ 4,000 וֶעֱרֹבֹת צד ג' בסך ₪ 10,000.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ו, 01 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.